

時(に)

時に (lit. på det tidspunkt, hvor...) bruges som en såkaldt udvidet konjunktionspartikel. Udvidede konjunktionspartikler består af et navneord efterfulgt af en partikel (時に, ために, 前に, あとで). 時 forbinder ligesom fx て eller が sætninger. 時 er et navneord, så verbet umiddelbart før 時 skal stå i attributiv form – enten nutid eller datid.

Eksempler:

ばんごはんを食べる時手をあらいます。

日本に行った時山下先生をあいました。

rækkefølge

Om verbet før 時 står i nutid eller datid har afgørende betydning for handlingernes rækkefølge. Tiden i hovedsætningens bruges derimod til at placere selve handlingen i enten generisk nutid (noget, man plejer at gøre), fremtid eller datid.

- Når verbet i S1 står i nutid, betyder det at handlingen i S2 sker før handlingen i S1 – uanset om det sker i fortiden, nutiden eller fremtiden.
Rækkefølgen er S2 → S1:

晩ご飯を**食べる**時手を洗う / 洗った。

S1

S2

(Jeg vasker / vaskede hænder før jeg spiser / spiste).

- Når verbet i S1 står i datid, betyder det at handlingen i S1 sker før handlingen i S2 – uanset om det sker i fortiden, nutiden eller fremtiden.
Rækkefølgen er S1 → S2:

晩ご飯を**食べた**時手を洗う / 洗った。

S1

S2

(Jeg vasker / vaskede hænder efter jeg spiser / spiste).